Bombkastningen börjar.

Ett bombattentat mot de engelska arbetartåg i Malmö.

En person dödad, sju sårade.

Malmö den 12.

Några minuter efter kl. 1 natt förföljades ett attentat med det i varfsbassängen här liggande loge mentsfartyget "Amalthea", där för närvarande ett 80-tal engelska arbetsvilliga äro inlogerade.

Attentatet har utförts så, att en person i en roddbåt nalkats "Amalthea", hvilket kunnat ske utan att vacka de två vid fartyget vaktande polismännens uppmärksamhet, emedan äfven vid denna tid på dygnet personer, som varit ute på fiske, ofta med roddbåtar passerat bassängen. Sedan det skulat attentatet att i sin båt obemärkt kommna till "Amalthea" sida, har han genom en lastgluggkastat in en bomb försedd med stubintråd, som han därpå antändt. Då han återfetet med pålallande hastig rodd affärsnade sig åt motsatta sidan af varfsbassängen, föreföll detta de postende poliskonstapelarna misstänkt, hvarför dessa sökte genskjuta honem. Efter nägra minuter hördes en stark knall, som till och med läktiogs på poliskontoret uppe i staden. Omboröd uppstod en trakt stannad förvirring. Det visade sig, att en af engelsmännen genast afdilt, och i den tillkallade ambulansvagnen fördes sedan sju skadade till sjukhuset.

Omedelbart innanför den gluggen, genom hvilken bomben infördes, låg en del kotting, och genom bortsprängda bitar af denna fick den dödade engelsmannen ena halfvan af hufvudet bortslitten. Tillstånet hos de sju skadade ingifver, enligt uppfyssningar i dag på morgonen från sjukhuset, inga farhågor för lifvet. Två af de skadade äro redan kommna återstäldda, att de kunnat lämna sjukhuset.

Strax efter attentatet såg en man skinst på varfvet en person på cykel i stark fart begifva sig på väg från staden åt Limhamn till.

På jakt efter brottslingen.

Malmö den 12.

De båda konstaplarna i land sökte genskjuta attentatsmannen. Den ene päträffade en lyktlustare, som stod på cykel. Konstapelpatrullen genom, förklarade sig behöfva cykeln, tog den och satte efter den flyende i den riktning han formodligen tagit, nämligen åt Limhamn. Kommen på cykeln uität Limhamnsvägen, såg konstapeln i den för tillfället af regn uppblötta vägen farska cykelspår och följde dem. Hannes ett stycke på vägen till turbinen, som pumpar ut vattnet ur kloaken, päträdde konstapeln en vakt. Af denne fick han veta, att en person strax förut farit förbi i ursinnigt fart mot Limhamn. Konstapeln uppsökte därför en telefon och rapporterade saken, hvarpå polisen i Limhamn allarmerades.

Den bät, attentatorn hade använt, hade han tagit i västra hamnen, och sedan han kommit i land lät han den drifva. På morgonen ingick till polisen en anmälan om en cykelstöld, men huruvida denna stöld har samanhäng med attentatet vet man ännu ej.

Skadans omfattning.

Malmö den 12.

Den engelsman, som dödades vid attentatet på "Amalthea", har uppgifvits heta W. Close samt vara 34 år gammal, född i Hull och skrifven där samt gift.

Kuligt senare uppgifter från sjukhuset belana sig de fem sårade, som ännu äro kvar där, utom all fara. De hafva flerstädes på kroppen erhållit af särskildt på armarna och ryggen.

Sären äro högst ett par centimeter djupa och ej af farlig beskaffenhet. Dessa sär hafva uppstått dårmed, att splitter, om af trä eller järn, kan ej afgöras, trangit in i huden. Ytterligare ett par af de sårade kunna redan i dag lämna sjukhuset.

Den skada, som genom explosionen anställdes på "Amalthea", är mycket obetydlig.

Konungen besöker de skadade.

Malmö den 12.

Konungen gjorde i eftermiddag besök på harvarade allmänna sjukhus för att efterhöra de skadade engelska arbetarnas tillstånd.

Kl. 1 ut i anlande med uppvaktning och i sällskap med grefve Thott vid 4½ 3-tiden med ordinarie tåg från Skåneryd och mottaga af hundsekretaren Hallberg och t. f. polismästaren Dahlberg samt begaf sig omedelbart till sjukhuset. Af officerarna är Baller gjorde konungen sällskap under vattad om de sårades tillstånd och blef äfven i tillfälle att se och samtala med den. T. f. polismästaren lämnade utförliga meddelanden om attentatet och de åtgärder som från polismakterns vida vidtagits för gärningsmannens gripande.

Konungen återvände efter en timme i automobil till Skåneryd.

Belöning utfästes.

Malmö den 12.

Poliskommaren har här utfäst en belöning på 1,000 kr. åt den eller de, som kunna lämna sådana upplysningar, som leda till gripande af den person, som förofvat attentatet mot "Amalthea".

De agitationsarbetet det kraftigaste ekonomiska stöd.

Förslaget om tillsättandet af en agitator skulle också hos alla den lidligaste genklang; alla voro enigo om nyttan och nödvändigheten af en sådan och man enades om att lita distriktsstyrelsen utreda frågan och framför allt den ekonomiska sida, hvarefter lokalafdelningarna skulle yttra sig. På detta sätt skulle, begrades man, agitationsarbetet redan i sjunde timmen de kunna komma i gång på allvar.

Svenska jordbruksarbetarnas förbund som mindre en rent fackligt organisation, och blott i en enda af dess programpunkter dömmen vidrörande organisationens politiska ställning. Det framhålles dar vikten af, att medlemmarna finge deltaga i de politiska och kommunala valen samt underverka till en lösning, hvarigenom egna hemsö och småbrukarefrågorna kraftigt tränjas.

Denna programpunkt utvecklades na af hr Nordisk, som framhöll, att alla jordbruksarbetare borde ge en ställning till dagspolitikens spörsmål borde kunna känna sig berörna inom svenska jordbruksarbetarförbundet.

Mötet var därmed slut, och deltagarne finskiöes i det gladt medvetandet, att de nu slagit ett stort och erkännansvärt steg för att organisera den jordbrukande befolkningen i Gestrikland till värn emot egna och därmed hela provinsens fender.

Idrottsplatsens administration.

Återremiss till drätselkammaren.

Den mest intressanta af de frågor, som vid lördagens stadsfullmäktigesammanträde förelägga till behandling, var G. S. G. F:s, I. F. K:s och I. F. Drotts hemställan, att administrationen af idrottsplatsen vid Strömdalen måtte öfverflyttas från G. F. till en af idrottsföreningarna utsedd operatör styrelse. Som vi förut omtalat, hade beredningsutskottet förordat detta af I. F. föreslagningen. Då ärendet uppropades vid sammanträdet, begärdes ordet först af

hr *Sveedlund*, som i hufvudsak bråtade utskottets förslag inom ämnet, att samåldet borde erkanna Gefle idrottsföreningens banbryytande arbete. Dessutom borde tilläggas, att moment, att den i utlåtandet omtalade styrelsen måtte få hand om den ekonomiska administration s. k. lekplatserna.

Hr *Sutton* påpekade, att de tre idrottsföreningarnes skrifvelse ej blivit tillstadd Gefle Stadsfullmäktige. Hvad angår en del ändringar måtte göras i utskottsförslaget. Det borde tillägga, att Gefle verkande föreningar med minst 75 medlemmar ega föreslå medlemmar och representanter i styrelsen. Det borde G. I. F. till banstyrelsen föreskottera medan ej Gefle idrottsplatsen, hvilka den blifvande styrelsen borde ägagas: återbetala föreningen. Yrkade vidare bifall till hr Sveedlunds tilläggsförslag.

Hr *Sundström* instämde i hr Mattons yrkande.

Hr *ordföranden* hade intet emot, att en representant af hr Mattons förslagna riktningen ladde till utskottets förslag.

Hr *Sundström* ansåg kritiserade hr Sveedlund och anslag utskottets utlåtande tillräckligt. Det borde ej blott behålre sett, att styrelsen sammansatts af representanter för de olika föreningarna, ej af G. I. F. tillmäktige utsedd ordförande. Då hr Sveedlunds och Mattons tilläggsförslag gunska instämdes yrkade tal. ärendremiss till drätselkammaren.

I detta yrkande instämde hr *Sjöström*, medan hr *Sveedlund* ansåg, att fullmäktige borde redan nu bifalla det utskottet föreslagna förslaget, och hr Mattson föreslagna tilläggsförslag.

Hr *ordföranden* trodde nog, att frågan kunde afgöras nu på dess af utskottet och hr Mattons nu ifrågasatta tilläggsförslag. Det var ej blott i hufvudsak, hvarmot hr Sundström yrkade, utan det hade ej varit i det hela

af "högerorganen", Norrlandsposten, med en lika obemäk som ful "gläring", hvarefter hr Sundström kastade sig in på det egentliga föremålet för sin stora vrede — Gefle-Posten. På denna tidning utsändes han en vredes skälfvande och genomgrävt i detalj hvad redaktionens mellanmar skrifvit, och som ej funnit behåg för hans kritiska öjon.

Till slut följde en mycket lång resumé af föredraget, i hvilken hr Sundström trodde sig ha till full evidens bevisat: att högerpressen vore absolut fientlig och den liberala ljum mot arbetarrörelsen. En annan handelse i denna hade varit att belaga men ingen hade varit skadan, att man borde stöta sig därpå.

Föredraget var därmed slut, och en diskussion började, som tamligen ytterst gick längt utom ämnet och utmynnade i antagandet af en resolution, dari framfördes att högerpressen mot den liberala tidningarna fördömdes.

Den *desfinitiva* frågan hade underteckna af allignant sig, och hade just nätt fram till Gefle-Posten, då jag läg en anerlig skara mannskor samlad kring tidningens anslagstafla. Och där stod en man med en pil de socialistiska arbetarnes "lugna och besinningsfulla" taktik att läsa. En utskjutande Limhamnsbetare hade på tyskt manér — hr Sundströms pätäende till trots — kastat en bomb in på de engelska arbetarnes logementsfartyg; en engelsman hade dödats och sju sårats.

Skola Arbetarbladet och hr Sundström insugna äfven detta under socialisternas "lugna, besinningsfulla" taktik?!

E. Tin.

Socialisterna och den borgerliga pressen.

En "uppbyggelsestund" på Strömdalen.

Med vanlig hänyn till det klockslag, då kyrkklockornas malmtoner kalla till gudstjänst, hade herrarne på Strömdalen i går tänkte till mötet, hvarvid journalisten Olov Sundström skulle kalfatra den borgerliga pressen, särskilt för dess förfallna de under de nu pågående arbetskonflikterna. Egentligen borde ju nöjgonting dylikt helst förbigås med tystnad, men vi ha hindock ej velat omtanklöst vara lässare ett och annat från det "uppbyggliga" föredraget.

Hr Sundström började med att förklara, att bland de lärdomar arbetarne borde hämta af den nuvarande jättekrisen på arbetsmarknaden vore den icke minst, att man borde gjora allt för att arbetsgrepen skulle "komma in" öfver hela landet. "Ingen när arbetsgrepen ej ser", sade hr Sundström, "finnes i hvartenda arbetarehem i stad som på land, kunna vi förhindra, att de förrelse misstänkligöres".

Den liberala pressen behandlades af talaren mycket omschalant; den var vankelmodig och ljum, stod på kant och hade blott ett intresse af att vara ord att fälla om arbetarerörelsen. För att karaktärisera högerpressen, hade han en gång en med att citera historierna om öfvervåldet mot fröken Kjellberg, om fortfarande gjorts Blomberges våning, om den af fotogen förnedra sockerlasten och — att sten ej hade kastats i stufverkvistlen. Högerpressens stridsmedel vore de med det sätt man kunde tänka sig, och där den ej

af "högerorganen", Norrlandsposten, med en lika obemäk som ful "gläring", hvarefter hr Sundström kastade sig in på det egentliga föremålet för sin stora vrede — Gefle-Posten. På denna tidning utsändes han en vredes skälfvande och genomgrävt i detalj hvad redaktionens mellanmar skrifvit, och som ej funnit behåg för hans kritiska öjon.

Till slut följde en mycket lång resumé af föredraget, i hvilken hr Sundström trodde sig ha till full evidens bevisat: att högerpressen vore absolut fientlig och den liberala ljum mot arbetarrörelsen. En annan handelse i denna hade varit att belaga men ingen hade varit skadan, att man borde stöta sig därpå.

Föredraget var därmed slut, och en diskussion började, som tamligen ytterst gick längt utom ämnet och utmynnade i antagandet af en resolution, dari framfördes att högerpressen mot de liberala tidningarna fördömdes.

Den *desfinitiva* frågan hade underteckna af allignant sig, och hade just nätt fram till Gefle-Posten, då jag läg en anerlig skara mannskor samlad kring tidningens anslagstafla. Och där stod en man med en pil de socialistiska arbetarnes "lugna och besinningsfulla" taktik att läsa. En utskjutande Limhamnsbetare hade på tyskt manér — hr Sundströms pätäende till trots — kastat en bomb in på de engelska arbetarnes logementsfartyg; en engelsman hade dödats och sju sårats.

Skola Arbetarbladet och hr Sundström insugna äfven detta under socialisternas "lugna, besinningsfulla" taktik?!

E. Tin.

Stadsfullmäktige

hade på fördagen ett kort sammanträde under ordförandeskap af Gustaf Ordförandeskap. Frånvarande med af hr fullmäktige godkända förfall voro: Ferd. Ortmann, Karson, J. Karvall, A. H. Ericsson, von Post, Arnell, Ekelunds, Rettig, V. Lindh och Nordström.

Förutom det ärende, för hvilket Gefleborg. Läns Landsting lagens nummer, föreläggs till behandling följande frågor:

Remisser.

I enligheet med beredningsutskottets förslag remitterades till drätselkammaren det begärda yttrandet af hr Ferd. Ortmann, stadsfullmäktige, framställning om höjning af hundskatten samt om ändring af § 1 i stadsingenjörsstaten, enligt stadsingenjör H. von Vickens anmälan om ombyggnad af utskyfter för åren 1906 och 1907.

Hamnafgiftens i Gefle.

I fråga hårom hölls utskottets förslag, som gick ut på att redaktören Ekelund skulle begäran af fullmäktige